

סוגיה כב: קביעת המוות

*

רקע

סוגייתנו עוסקת בהגדרת מוות. הסוגיה עוסקת בגדרי הצלה בלבד, אבל בזמננו לשאלה זו חשיבות מעשית רבה מאוד לענין השתלת איברים. לא נעסוק בדין זה כלל, אלא רק נהיה מודעים לקיומו.

מקורות

- א. פה. "מי שנפל עליו מפולת וכו'... כל אשר נשמת רוח חיים באפיו"
- ב. רמב"ם הל' שבת פ"ב הל' יח-יט
- ג. שו"ע סי' שכט סע' ג-ד ומשנה ברורה

הסבר הסוגיה

"תנו רבנן עד היכן הוא בודק עד חוטמו ויש אומרים עד לבו". [ברייתא פה.]

הגמ' מביאה מחלוקת האם מוות מוגדר על ידי חוסר נשימה או על ידי אי תפקוד הלב. למסקנה אומרת הגמ' שחוסר נשימה מהווה מוות, והמחלוקת היא האם ניתן לקבוע מוות גם על ידי אי תפקוד הלב.

גמ' זו מהווה בסיס לדיון גדול של פוסקי זמננו, במיוחד על רקע הידע שלנו שניתן להחיות אדם שנפסק הדופק שלו ונפסקה נשימתו [להעמקה עיין: שו"ת אגרות משה חלק יו"ד ג סימן קלב, חלק יו"ד ד סימן נד, חלק יו"ד ב סימן קמו, שו"ת ציץ אליעזר חלק ט סימן מו, חלק י סימן כה פרק ד, חלק יז סימן סה, ועוד].